ДУМІНІКЪ, 24 ФЕВРУАР 1835. № 16. DIMANCHE, LE 24 FÉVRIER / 8 MARS 1835.

АЛБИНА РОМѪНЕСКЪ — ABEILLE MOLDAVE

ГАЗЕТЪ ПОЛІТІКЪ ШІ ЛІТЕРАЛЪ. GAZETTE POLITIQUE ET LITTÉRAIRE

РОСІА.

Жȣрналȣл де С. Петерсбȣрг пȣблікъ ȣрмътоаріле: Асȣпра пропȣнерії Комітетȣлȣї Міністрілор М. С. ꙟмпъратȣл аȣ дат воє ꙟ кȣрсȣл ꙟнтрегȣлȣї ан 1835, а фаче вѫнат ші вѫнѕарѣ добітоачілор сълбатіче ꙟ провінціїле Ноȣ-Росії ші Бесарабії.

Де оарекаре време Бесерабіа єра тȣлбȣратъ де чете де Хоці карії, трекѫнд пе рѫнд пе ѫмбеле малȣрі а Прȣтȣлȣї, съмъна спаіма ꙟнтре лъкȣіторі. Шефȣл ачестеї чете съ ꙟнсъмна ȣн оарекаре Тодор Тоболток, нъскȣт ла Чіместі апроапе де Тігіна, вестіт прін а са сȣмеціє, а са мъріме ші вѫртȣте, кѫцва алці Хоці ꙟнтребȣінца ȣнеорі нȣмеле съȣ. Прінс фіінд де доѫорі, єл аȣ скъпат дін мѫна поліції, ші ꙟн лȣна лȣї Ноемвріє 1833 аȣ фȣџіт дін кордегард (аȣптвах) де Кішінъȣ.

Сосінд ла Кішінъȣ Д. Генерал-Маюрȣл Ѳеодороф, ноȣл Гȣбернатор чівіл а Бесерабії, аȣ ꙟдоіт а са сіргȣінцъ пентрȣ стірпірѣ Хоцілор, кѫціва дін ачещіа саȣ прінс ꙟн лȣна Декемвріє ші ꙟсȣш Тоболтокȣ саȣ арестȣіт ꙟ 24 ла сатȣл Кабаȣл. Дȣпъ че ꙟнделȣнгат саȣ фост містȣіт ꙟ цінȣтȣл де Леова, єл аȣ фост веніт ла сатȣл Карбаȣл ꙟн о кѫршмъ, кȣ нȣме де Ніколаі Манак, къларе пе ȣн кал ноȣ ші ꙟнърмат кȣ ȣн пістол, авѫнд ȣн корн де ꙗрбъ де пȣшкъ, ȣн балтаг ші 300 леі. Армеле сале адȣнѫнд оарекаре препȣс, саȣ ꙟнщіінцат Д. Радовічй посесорȣл де Карбаȣл, ом ꙟ вѫрстъ де 70 ані ші волінтір армії маршалȣлȣї Проѕоровскі, каріле аȣ фост рѫніт ла аседіа де Браіла. ꙟнсоціт фіінд де фіюл сѫȣ ші де кѫцва ꙟнърмаці, єл аȣ нъвъліт асȣпра лȣї Тоболток, каріле саȣ апърат кȣ маре вѫртȣте. О ловітȣръ де бътъ лаȣ растȣрнат пе пъмѫнт ꙟ мінȣтȣл кѫнд цѫнтѣ кȣ пістолȣл асȣпра посесорȣлȣї. Маі тѫрзіȣ і съ німеріса а сфърма обеѕіле сале, дар легѫндȣл де ноȣ, єл саȣ трімес ла ꙟкісоарѣ де Леова, ȣнде ȣнȣл дін камераѕії (товаръшії) съї, Васіле Рімба, лаȣ кȣноскȣт. Алте персоане асеміне лаȣ кȣноскȣт, ка ші ла Кішінъȣ ȣнде саȣ адȣс ꙟ 5 Генарі кȣ о пȣтернікъ паѕъ.

АȢСТРІА.

Діета (общѣска Адȣнаре) а Ȣнгарії аȣ лȣат о Хотъріре фоарте ꙟнсъмнътоаре акъріа ȣрме поа-

RUSSIE.

Sur une proposition du comité des ministres, S. M. l'Empereur a permis, durant toute l'année 1835, la chasse et la vente du gibier dans les provinces de la Nouvelle-Russie et de la Bessarabie.

Depuis quelque temps, la Bessarabie était inquiétée par des bandes de brigands qui, passant alternativement sur les deux rives du Pruth, semaient la terreur parmi les habitans. On désignait pour chef de ces bandes un nommé Toboultok, né à Tchimichli, près de Bender, et renommé par sa hardiesse, sa stature et sa force; plusieurs autres voleurs se servaient parfois de son nom. Pris deux fois, il sut s'échapper des mains de la police. Ce fut du corps-de-garde de Kicheneff qu'il s'enfuit au mois de Novembre 1833.

A son arrivée à Kicheneff, M. le général-major Fédoroff, nouveau gouverneur-civil de la Bessarabie, redoubla l'activité des mesures prises pour la cessation de ces brigandages; plusieurs voleurs furent saisis dans le courant du mois de Décembre, et Toboultok le fut lui-même le 24, dans le village de Karbaoul· Après s'être long-temps caché dans diverses parties du district de Léovo, il s'était présenté a Karbaoul dans un cabaret, sous le nom de Nicolas Manak, montant un nouveau cheval et portant un pistolet, un cornet à poudre, la massue appelée par les Moldaves boltak, et 300 piastres. Ses armes ayant inspiré quelques soupçons, on avertit le sieur Radovich, fermier de Karbaoul, âgé de 70 ans, et ancien volontaire de l'armée du maréchal Prozorovsky, blessé au siège de Braïloff. Accompagné de son fils et d'hommes armés, il attaqua Toboultok, qui leur opposa une vigoureuse résistance. Un coup de massue le renversa par terre au moment où il ajustait un coup de pistolet au fermier. Il réussit plus tard à briser ses liens, mais garotté de nouveau, on l'envoya en prison à Léovo, où un de ses camarades Vassili Rimba, le reconnut. D'autres personnes l'y reconnurent aussi, ainsi qu'à Kicheneff, où il fut conduit, le 5 Janvier, sous une forte escorte.

AUTRICHE.

La diète de Presbourg vient de prendre une décision importante pour la dictature et dont les

те авѣ ꙟ віиторіме ачел маї маре інтерес. Іа аȣ ꙟмбȣнѫтѫціт а сѫ фаче ꙟтре Песта ші Бȣда ȣн под статорнік, орѫндінд тот о датѫ кѫ фіеүкаре фѫрѫ осѫбірѣ рангȣлȣї сѫ плѫтѣскѫ ла ачѣ трекѫтоаре, пѫнѫ прін адȣнарѣ соамелор сѫ вор акопері келтȣеліле фѫкȣте кȣ фачірѣ ачелȣї под. Ачѣстѫ хотѫрѫре нікѫіре нȣ сар пѫре вре ȣн лȣкрȣ екстраординар; дар аіче ноблеса Ȣнгарії ꙟнтѫїа оарѫ саȣ сȣпȣс а плѫті о даждіе ꙟн фаворȣл ȣнȣї ашѫзѫмѫнт де пȣблік фолос.

МАРЕ БРІТАНІА.

Щіȣт есте кѫ фаміліа Крѫѭскѫ нȣ аре моштеніторі Короанеї афарѫ де о прінцесѫ непоатѫ.

Кѫтева Жȣрналȣрі вестеск кȣмкѫ Крѫѭса Англії (де 43 ані) сѫ афлѫ ꙟнгрекатѫ, деспре каре Гаѕета де Брѣгтон скріе ȣрмѫтоаріле: Ноі пȣтѣм ꙟнсфѫршіт а ні декларa деплін ꙟнкредінцаці деспре адевѫрȣл ȣнеї ꙟтѫмплѫрі пре каре тоці бȣнії патріоці сѫ вор бȣкȣра де а аȣѕі пентрȣ прічні кȣноскȣте ачелора карії щіȣ таіна ȣрѕѫрілор політіче.

Краюл Англії саȣ кѫсѫторіт ла 1817 кȣ Прінцеса де Саксен-Маініген, де ла каре пѫнѫ акȣма н'аȣ авȣт нічі ȣн копіл. Дѣкѫ і сар наште вре ȣн фіȣ аȣ фіікѫ, атȣнчѣ прінцеса Віторіа ар ꙟнчета а фі клірономѫ тронȣлȣї, ші ла ꙟнтѫмпларе де мінорітa (невѫрстнічіе) есте де крезȣт кȣмкѫ Крѫѭса ар фі кематѫ а пресідȣї сфатȣл реџенції. Ачѣстѫ прінцесѫ, респектȣітѫ прі але еї віртȣці, ȣрмѣѕѫ ȣнеї сістіме монархіче фоарте ведерате.

Генерал Лаітнан Сір Робер Вілсон ва пȣрчеде пісте пȣцін ла Корфȣс ȣнде аре а ꙟмпліні сарчіна де Лорд-Комісарю (Гȣбернатор) ші комендандан-шеф. Дін тѫї ера ворбѫ кѫ ачест Генерал авѣ сѫ мѣргѫ ла Іспаніа кȣ о ꙟнсѫрчінаре, дар апоі ачѣстѫ хотѫріре саȣ префѫкȣт.

Спре а скȣрта дрȣмȣл ꙟнтре Індіа ші Еȣропа, афарѫ де комȣнікаціа прін марѣ Рошіе, сѫ чѣркѫ о алтѫ кале прекȣм сѫ аратѫ прін ȣрмѫтоаріле:

Васȣл Џорџ-Канінг аȣ плекат де ла Ліверпол ꙟ 23 Генарі спре цѫрмȣріле Еȣфратȣлȣї, дȣкѫнд кȣ сінѫ персоаніле ꙟролате пентрȣ ачѣстѫ експедіціе. Чінчіспрѫзече офіцері ꙟнсѫмнаці прін а лор талентȣрі, доѫзечі де артілерії, шасѫ інџінері, шапте ферарі, ші доі драгомані алкѫтȣеск експедіціа сȣп повѫцȣірѣ колонелȣлȣї Чесні дін корпȣл артілерії Крѫеції. Офіцерȣл ꙟнсѫрчінат кȣ алдоіле командѫ сѫ афлѫ ꙟн Сіріа ȣнде фаче прегѫтірі. Ла Малта сѫ вор токмі марінарі ші лȣкрѫторі. Пе коверта васȣлȣї Џорџ-Канінг сѫ афлѫ доѫ васе де вапор де фіер фоарте біне органісате ші ꙟ греȣтате де вро 300 де калерче. Атѫт провісіоаніле кѫт ші алте обіектȣрі сѫ вор дескѫрка пе цѫрмȣл Сірії ші сѫ вор транспорта пе Оронте, ꙟкѫт ачел ріȣ ва фі плȣтітор. Де ла Оронте ачесте лȣкрȣрі сѫ вор дȣче кȣ мѫніле ла Бір пе Еȣфратт дѣкȣрмеѕішȣл ȣнȣї пȣстіȣ де 150 міле, ачеле маі греле сѫ вор ꙟнкѫрка пе карѫ, іар ла Бір васеле де вапор сѫ вор пȣне ꙟ лȣ-

conséquences peuvent être du plus haut intérêt. Elle a donné l'autorisation de construire un pont stable entre Ofen et Pesth en ordonnant en même tems que chacun sans distinction de rang aura à payer le droit de passage jusqu'à ceque les frais de construction de ce pont soient entièrement payés. Partout ailleurs ce fait n'aurait rien d'extraordinaire; mais ici c'est la première fois que la noblesse hongroise consent à payer un droit en faveur d'un établissemeut d'une utilité publique.

GRAND BRETAGNE.

Plusieurs journaux annoncent la grossesse de la Reine d'Angleterre. On lit à cette occasion dans la Gazette Brighton:

Nous pouvons enfin nous déclarer pleinement convaincus de l'exactitude d'un fait que tous les sujets loyaux et amis de leur pays se réjouiront d'apprendre pour des raisons bien connués de ceux qui sont initiés dans les mouvemens secrets de la machine politique.

Le *Roi* d'Angleterre a épousé, en 1817, la princesse de Saxe-Meinigen, et n'en avait jusqu'ici aucun enfant; s'il lui naissait un fils ou une fille, la princesse Victoire cesserait d'être l'héritière du trône, et dans le cas d'une minorité, il est probable que la Reine serait appelée à présider le conseil de régene. Cette princesse, recommandable par ses vertus, professe des opinions monarchiques très prononcés.

Le lieutenant-général sir Robert Wilson partira incessammeut pour Corfou où il remplira les fonctions de lord haut commissaire et de commandant en chef. On avait dit d'abord que sir Robert se rendrait en Espagne avec une mission, mais sa destination a été changée.

Expédition de l'Euphrate. Mercredi dernier le vaisseau Georges-Canning, ayant à bord les personnes engagées dans l'expédition aux rives de l'Euphrate, est parti de Liverpool pour sa destination. Quinze officiers distingués par leurs talens, vingt artilleurs, six ingénieurs, sept maréchaux-ferrans et deux interprètes font partie de l'expédition sous les ordres du colonel Chesney de l'artillerie royale. L'officier chargé du commandement en second est déjà en Syrie où il fait des préparatifs. A Malte, un certain nombre de marins et d'ouvriers sera engagé. A bord du Georges-Canning se trouvent deux bateaux à vapeur en fer parfaitement organisés, du poids de trois cents tonneaux. Les provisions et autres objet seront transportés sur la côte de Syrie et remonteront, l'Oronte aussi loin qu'il est navigable. De l'Oronte on les fera passer à Bir sur l'Euphrate, à travers un désert de 150 milles environ, à l'aide des chameaux. Les objets les plus pesans seront mis sur des voitures; à Bir, les bateaux à vapeur seront mis en état. Le grand seigneur et Méhémet-Ali ont promis de seconder l'expédition de tout leur pouvoir. Nous faisons des voeux pour

кpapе. M. Ѳ. Сȣлтанȣл ші Мехмед-Алі аȣ фъгъдȣіт съ аџюте ачѣстъ еспедіціе дін тоатъ алор пȣтере. Ноі дорім ка съ поатъ спорі ачѣстъ ꙟнтрапріндере дар тот о датъ не темем нȣкȣмва съ ꙟнтъмпіне марі греотъці.

ФРАНЦІА.

Дофторȣл Дюпюітрен ласъ мадамеі Бомон ȣнічіі сале фііче, о авере де 7 міліоане франче (21 меліоане леі). Афаръ де хъръзірѣ ȣнѣі легат де 200,000 франче че аȣ фъкȣт пентрȣ ȣръзірѣ ȣнеі катедре де патологіе медіко-хірȣгіче, ел прін ал съȣ тесмент аȣ маі ръдȣіт 100 мії талері пентрȣ фачерѣ ші ціперѣ ȣнеі касе де асіл ꙟ каре съ петрѣкъ кȣ тоате ачеле требȣінчоасе доіспръӡече бътрâні ші съраčі дофторі.

ІСПАНІА.

Аȣӡіріле деспре негоціацііле саȣ трактарісіріле че саȣ ꙟчепȣт саȣ каріле аȣ а съȣрма, аȣ аџюнс а къщіга оареkaре крезаре, ші кȣ атъта маі мȣлт пот а съ ꙟнтемеѧ къ ꙟмфъцошазъ оаре че де ꙟмпъкатор ла окії оаменеціі афлъторі астіӡ ꙟн нȣмър маре, карії кред къ а съ фері де о ꙟмпіедекаре есте атъта кът а о ръзбате, къ міжлоачіле де ꙟнтърӡіере алкътȣеск ачѣ адевъратъ васіс а політічі, ші къ а съ траџе ꙟндърапт есте атъта че ші а бірȣі.

Пентрȣ де а стѫнџе ръзбоюл чівіл (четъценеск) ші а дезарма пе лъкȣіторії Наварії ші Біскаії (дін Іспаніа) акърора сістемъ есте міжлочіе, прекȣм съ щіе, есте скопос а късъторі пе Прінцȣл фіȣ алȣі Дон-Карлос V, афлъторі ꙟнкъ ꙟн мѫніле Гȣвернаторȣі (даскалȣі) кȣ нȣміта Кръіасъ Іӡабела, каре абѣ аȣ ешіт дін мѫніле манчіі сале. Іспрaва ачестії алкътȣірі ар фі сігȣръ пентрȣ къ прін ачѣста сар діӡгȣста де о датъ ші Карлос V ші Кръіаса Реџентъ, каре ачесте доъ сістіма де Жȣст-Міліȣ ар фі о черкаре фъръ репліка, амѫндоі сар діпърта де ла театрȣл діӡбінърілор, ші ар дȣчѣ а лор тітȣларнічe Кoроане, ȣнȣл ла Рома ші алта ла Неаполі.

Ачеі каріле кȣноаще пе Генералȣл Алава Амбасадор Іспанії ла Лондра, че се ӡіче къ сар фі ꙟнсърчінат кȣ проектȣл ачесторії, авѫнд мȣлтъ мінте, ші форме плъкȣте, нічі кȣм нȣ съ ва міра къ ар фі ȣръзіт асеміне план, ші къ сар фі ꙟнсърчінат де ал ꙟнфъцоша. А са ȣшȣрътате есте атѫт де маре (спȣесъ фъръ сȣпъраре) ꙟнкѫт ар съ ва ꙟнцълеџе ші ꙟміжлокȣл Франціі.

Харaктірȣл Кръюлȣі Карлȣ V, атѫт де евгеніс адевераӡъ ӡіселе ноастре, ачест Прінц кȣноскȣт пентрȣ драгостѣ са кътръ траюл ферічіт кȣ фамиліа са, пентрȣ а са діпъртаре де тȣлбȣрърiле політічі ші ръзбоаіле дін лъȣнтрȣ, аȣ сокотіт къ асȣпра лȣі ера пȣсъ о маре даторіе, ші де атȣнче ꙟдатъ тоате аȣ жъртвіт, тоате аȣ діспреџȣіт спре а съ ꙟнтȣрна ꙟ міжлокȣл кредінчошілор сȣпȣші. Ел сокотеще къ нȣмаі ла Мадрід, ші ашезат пе трон Кръюл Іспанії поате аȣӡі асеменe пропȣнері, ші кȣ бȣнъ самъ нȣмаі аколо ле ва аскȣлта.

... le succès de l'entreprise, mais nous craignons qu'elle n'ait de grands obstacles à combattre.

FRANCE.

M. Dupuytren laisse à Mme de Beaumont, sa fille unique, une fortune de près de 7 millions. Outre la fondation d'une chaire de pathologie médico-chirurgicale, à laquelle il a destiné un legs de 200,000 fr., il a, par son testament, consacré 100 mille écus à la fondation d'une maison d'aide pour douze vieux médecins.

ESPAGNE.

Le bruit de négociations entamées ou devant l'être très prochainement avec don Carlos, circule d'une manière trop générale pour ne pas acquérir une certaine consistance. Il pourra d'autant plus facilement s'accréditer, qu'il offre quelque chose de satisfaisant aux yeux des hommes, aujourd'hui si nombreux, qui pensent qu'éluder un obstacle, c'est le surmonter; que les moyens dilatoires forment la véritable base de toute politique, et qu'enfin, reculer c'est vaincre.

Pour éteindre le feu de la guerre civile et faire tomber les armes des mains des Navarrais et des Biscayens, si essentiellement juste-milieu, comme chacun sait, il ne s'agirait de rien moins que d'un mariage entre le prince, fils de Don Carlos encore dans les mains de son gouverneur, et la Reine Isabelle, à peine sortie des bras de sa nourrice. Le succès de cette combinaison serait infaillible, quisqu'elle devrait mécontenter à la fois et Don Carlos et la Reine douairière Christine; ce qui, dans les principes du juste-milieu, est une épreuve sans réplique. Tous deux s'éloigneraient du théâtre de nos malheureuses discusions, et iraient porter leur couronne honoraire, l'un à Rome, l'autre à Naples.

Pour peu qu'on connaisse le général Alava, auquel nous ne contestons certainement ni beaucoup d'esprit, ni des formes agréables, on ne sera nullement surpris qu'il eût pu former un pareil plan, ou se charger de le présenter. Sa légèreté est telle que (soit dit sans vous offenser) elle serait remarquée même au milieu de la nation française.

Quoi qu'il en soit, et ici le caractère de Don Carlos si noblement mis au grand jour, donne la plus grande autorité à nos paroles, ce prince, connu par son amour pour les jouissances d'intérieur et de famille, par son éloignement pour les troubles politiques et les guerres intestines, a cru qu'un immense devoir lui était imposé et dès-lors il a tout sacrifié, tout bravé pour se rendre au milieu de ses sujets fidèles. Il pense de même que ce n'est qu'à Madrid, et sur son trône que le Roi d'Espagne peut entendre des propositions; soyez sûr que ce n'est que là qu'il les écoutera.

Спаніолій челор патрȣ провінцій саȣ ꙟнармат дин бȣна лор воинцъ, ії щіȣ ді че саȣ ꙟнармат шініме нȣ ва фі ꙟстаре де а і ле ꙁмȣлџе армеле дін мѫнъ пѫнъ нȣ лі сѫ ва плінi скопосȣл лор.

Спȣн кȣмкъ Крѫѧса Хрістіна нȣ ꙟчетѣꙁъ а трімете бані ла църі стрѫіне, ꙗ сѫ аратъ фоарте стърȣітоаре прелѫнгъ Діректорȣл фінанцій пентрȣ де а трацџе маі наінте баній чеї сѫнт рѫндȣіці прін ліста-чівілъ.»

Реџента-Крѫѧса аȣ фост невоітъ а арѫта о ноѫ ꙟнгъдȣꙗлъ кътръ партіда револȣціонаръ. Дȣпъ че аȣ фост сѫлітъ а скоате пе Генералȣл Ландер дін міністеріа де рѫꙁбої, ꙗаȣ ꙟнтȣрнат а са дрегъторіе де Гȣвернатор, ел аȣ фост ші пȣрчес ла Каталонія, дар ачѣстъ мъсȣръ ꙟнтърътасъ аша де віі протестацій ꙟкѫт ера де ліпсъ а експедȣі ȣн кȣріер ка сѫ аџюнгъ пе Ландер ші сѫл рекеме ла Мадрід (сѫл кеме ꙟнъдърѫпт).

О депешъ телеграфікъ де ла Баюна ꙟщіінцаꙁъ къ Голеета Енглеꙁъ Іꙁабела, ꙟнкъркатъ кȣ аџюторюрі, ші амȣніцій пентрȣ арміа лȣї Дон Карлос, саȣ прінс ꙟн маре де піроскафа Спаніолъ нȣмітъ Реін-Гȣбернадоре. Ачел вас ера ꙟнкъркат кȣ 300 кѫнтаре де пȣлбере де тȣн (ꙗрбъ де пȣшкъ] 150 дробȣрі де плȣмб, 100,000 франчі ші 27 офіцері. Кореспонденцііле ші стѣгȣріле саȣ арȣнкат ꙟ маре.

О депешъ де ла Баюна, дін 7 Февруаріе ꙟнщіінцаꙁъ къ ꙟ 4 ачестеі лȣні, Міна аȣ трімес 400 оамені спре а кȣпрінде ші ꙟнтърі локȣл Лȣмбіер. Дівіꙁіа чѣ ꙟнтаі аȣ мерс ꙟ провінціа Кастіліа, спре а ꙟмпедека нъвъліріѣ Біскаінілор ші Алавеꙁілор.

Ꙁȣмалакарегі аȣ пȣртат о бірȣінцъ асȣпра лȣї Ел-Пастор (Жȣрегні нȣміт) бътъліа аȣ ȣрмат доѫ ꙁіле ꙟн апропіере де Бергара. Ȣн конвої кълъȣꙁіт де трȣпеле сале аȣ кѫꙁȣт ꙟн пȣтерѣ Карлістілор.

ВАРІЕТЪЦЇ.

Фоіле пȣбліче адесе орі аȣ ворбіт кȣмкъ ꙟнлъȣнтрȣ ꙟн піетре сар фі афлѫнд ꙟнкісе броаще віі, ꙟн оарекаре атѫт де маре адѫнчіме а пѫмѫнтȣлȣї, ꙟнкѫт сѫ кȣвіне а сѫ хотърѫ къ ачесте віетъці петречѣ ꙟн а лор ꙟнкісорі мȣлт маі наінте де потопȣл лȣмії. Мȣлте персоане, ꙟнтре каріле съгъсѣ ші натȣралісті ꙟнвъцаці, нȣ пот креде ла о ꙟнтѫмпларе атѫт де екстраордінаръ. Дар дескоперірѣ каре саȣ фѫкȣт ла Брȣксела нȣ маі ꙗртъ де а фі ꙟнтрȣ ачѣста бре о ꙟндоꙗлъ. Съпѫндȣсъ ȣн пȣц ꙟ Бел-Рȣ, ла Сф: Ларон, съпъторії аȣ гъсіт, ꙟн адѫнчіме де 373 метре (ка ла 1000 палме) о броаскъ віе: ачест добіток ера ꙟн кръпътȣръ ȣнеі петре нȣміте Грес, а кърія пъреці ера ꙟмбръкаці де о крісталіꙁаціе (фелі де ꙁмалт) де Кварц, ші ꙟнсȣш броаска ера ꙟмбъскатъ кȣ ȣн страт де ачесте крісталіꙁацій. Ачѣста віетате а лȣмії чеї векї саȣ дат Д. Карліе, консерватор де габінет а Історії Натȣрале ачестеі політії.

Je vais plus loin encore: les Espagnols des quatre provinces ont pris les armes de leur propre mouvement; ils savent bien pourquoi ils les ont prises, et il ne dépendrait de personne de les leur ôter des mains avant que leur but soit atteint.

On dit que la Reine Christine ne cesse d'envoyer de l'argent à l'étranger; elle se montre très pressante auprès du directeur du trésor pour recevoir d'avance ce qui lui est assigné par la liste civile.

La régente venait d'être forcée à une nouvelle concession par la faction révolutionnaire. Après avoir dû renvoyer Llander du ministère de la guerre, elle lui avait rendu son ancien gouvernement et il venait de partir ponr la Catalogne. Mais cette mesure a excité des récriminations si vives, qu'il a fallu expédier un courrier qui, courrant après Llander, lui a apporté l'ordre de revenir à Madrid.

Une dépêche télégraphique de Bayonne annonce que le 2, la goëlette anglaise l'Isabelle, chargée de renforts et de munitions destinés à l'armée de don Carlos, a été saisie en mer par le bateau à vapeur espagnol Reine-Gobernadore.

On a trouvé à bord de cett goëlette 300 quintaux de poudre, 150 saumons de plomb, 100,000 francs en espèces et 27 officiers.

La correspondance et les drapaux avaient été jetés à la mer.

Une dépêche de Bayonne, en dâte du 7 février, annonce que le 3 de ce mois, Mina a envoyé six cents hommes pour fortifier et occuper Lumbier. La première division est allée en Castille, pour empêcher les incursions des Biscayens et des Alavais.

Zumalacarreguy vient de remporter un grand avantage sur El Pastor (Jaureguy). Le combat a eu lieu deux jours de suite près de Bergara. El Pastor a été obligé de battre en retraite sur Villa-Franca. Un convoi escorté par ses troupes est tombé au pouvoir des carlistes.

VARIÉTÉS.

Les feuilles publiques ont souvent rapporté que des crapauds vivans avaient été trouvés renfermés dans les pierres, à des profondeurs si considérables, qu'il fallait en conclure que ces animaux se trouvaient dans cette prison longtems avant le déluge. Beaucoup de personnes, parmi lesquelles se trouvent même des naturalistes instruits, ne peuvent ajouter foi à un fait aussi extraordinaire. La découverte qui vient d'avoir lieu en cette ville ne permet plus de doutes à cet égard; en creusant la bure de Belle-Vue, à St Laurent, les ouvriers ont trouvé à 373 mètres de profondeur un crapaud vivant: cet animal se trouvait enfermé dans la crevasse d'un petit banc de grès, dont les parois étaient tapissés d'une cristallisation de quartz, le crapaud lui-même était recouvert d'une couche de ces cristallisations. Cet être de l'ancien monde a été transmis à M. Carlier, conservateur du cabinet d'histoire naturelle de cette ville.